

РЕШЕНИЕ

№ 1015

гр. Бургас, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева Върбанова
Тихомир Р. Рачев

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Пламена К. Георгиева Върбанова Въззивно
гражданско дело № 20232100501231 по описа за 2023 година

Производството по делото е с правно основание чл.258 ГПК и сл. и е образувано по въззивна жалба с вх. № 19299/23.05.2023г. на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ - гр.София, чрез пълномощника инспектор Тодор Чанев - старши юрисконсулт в Областна служба „Изпълнение на наказанията“ гр.Бургас, съгласно пълномощно № J I - 1337/05.04.2023г. на Главния директор на ГДИН гр.София, с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21, служебен адрес за призоваване в гр. Бургас, пл. „Жени Патева“ № 1, ет.3; срещу Решение № 1000 от 11.05.2023г. по гр.д.№ 89/2023г. по описа на РС-Бургас в частта, с която въззивникът-ответник е осъден да заплати на М. И. В. сумата 595,20 лева главница, представляваща обезщетение за временна неработоспособност за първите три дни по болничен лист № E20212049844, издаден на 04.11.2021 г., и № E20212795698, издаден на 26.11.2021 г., сумата 3,64 лева лихва за забава от 15.12.2022 г. до 05.01.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от депозиране на исковата молба на 06.01.2023 г. до окончателното ѝ плащане, както и в частта, с която Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е осъдена да заплати на М. И. В. сумата от 262,20 лева съдебно-деловодни разноски.

Във въззивната жалба се твърди, че районният съд правилно е установил обстоятелството, че за процесния период от време ищецът е работил по служебно правоотношение в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Без аргументи обаче районният съд е приел основателността на иска за 3 дни по болничен лист № E20212795698 от 04.11.2021г., който с Експертно решение № 0325/04.03.2022 г. е бил отменен и върнат за ново освидетелстване. С Експертно решение № 1116/22.08.2022 г. е отменен процесния болничен лист. Потвърждават се само четирите дни стационарно лечение, а са отменени двадесетте дни за домашно лечение. Решението било получено с вх.

№ 10340/31.08.2022 г. в Затвора Бургас. По отношения на втория болничен лист с № Е20212049844/04.11.2021 г. било видно, че е обработен и въведен своевременно и коректно в програмнен продукт „Аладин“ за начисление на дължимо обезщетение, като първични и продължение за изплащане от страна на работодателя, както и в законоустановения срок са подадени в НОИ. Софтуерът, който използва ГДИН за изработването на заплатите на служителите се обслужвал от „Микрокомплекс интернешънъл“ ООД. Служителят /касиерът/ въвежда само отсъствията. Програмата пресмята, според настройките по кое перо колко да се изплати. С изх. № 184/25.01.2023 г. ГДИН отправили писмено запитване до „Микрокомплекс интернешънъл“ ООД: защо програмният продукт не е начислил за плащане първите три дни от болничните, за които претендира В., но писмен отговор до настоящия момент не били получили. Моли за отмяна на решението в обжалваната му част; моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Постъпила е и частна жалба срещу определение № 3146/25.05.2023 г., с което в тежест на ответника ГДИН е присъдена държавна такса от 100 лева в полза на РС-Бургас и 85,27 лева разноски за експертиза, присъдени в полза на РС-Бургас. Моли за отмяна на определението в случай на уважаване на въззивната жалба срещу първоинстанционното решение в обжалваната част.

Постъпил е писмен отговор от въззиваемия М. И. В., ЕГН: *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „***“, бл. *, вх. *, ет. * - ищец чрез пълномощник адв. МАРИЯ НИКОЛОВА, АК - Бургас, сл. адрес и адрес за призоваване: гр. Бургас, ул. "Цар Симеон Г" № 102, ет. 1, ап. 1, в който заявява становище за неоснователност на въззивната жалба. Заявява, че основното възражение на въззивника било относно болничен лист № Е 20212795698 от 04.11.2021 г. затова, че е отменен от НЕЛК с Експертно решение № 1116/22.08.2022 г., но въззивникът коректно посочил, че с цитираното решение се потвърждават 4 дни стационарно лечение, а е отменен в останалата му част за домашно лечение. Тези 4 дни, за които е потвърден болничния лист, се явявали първи по време и съответно осигурителят дължи обезщетение за временна неработоспособност на осигурения, което обезщетение не било платено. Възражението, изложено в отговора на искова молба и във въззивната жалба: че ГД „Изпълнение на наказанията“ в качеството на осигурител коректно е въвел данни, но програмния продукт „Аладин“ е виновен, че не са изчислени правилно сумите за обезщетение, които осигурителят дължи на осигурения, били неотнормирани към спора, тъй като плащането им не било извършено от въззивника. Заявени са съображения за правилност на решението в обжалваната част, моли за потвърждаването му и за присъждане на разноските по въззивното производство.

Обжалваното решение е валидно, процесуално допустимо и правилно в обжалваната част, поради което следва да бъде потвърдено, като въззивният съд изцяло препраща към мотивите на първоинстанционния съд, като по този начин ги прави свои мотиви, без да е нужно да ги преповтаря - съгласно процесуалната възможност за това, изрично установена с разпоредбата на чл. 272 ГПК във вр. с чл. 235 от ГПК.

В допълнение към тях и с оглед заявените във въззивната жалба доводи настоящият съдебен състав намира за необходимо да изложи следното:

Правната квалификация на предявените иски е чл. 40, ал. 5 КСО и чл. 86 ЗЗД.

По делото е безспорно обстоятелството, че за периода 2017 г. - 16.12.2021 г. ищецът М. И. В. е бил в служебно правоотношение с ответника ГД „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието, заемайки длъжността „заместник началник режимна и надзорно-охранителна дейност“ в Затвор-Бургас към ГД „Изпълнение на наказанията“, което правоотношение е било прекратено.

Пред БРС и с въззивната жалба не се оспорва заключението на вещото лице по приетата от районния съд съдебно-икономическа експертиза, от която се установява въз основа на представената по делото ведомост за заплата за м. ноември 2021 г., че среднодневното брутно трудово възнаграждение на ищеца В. за м. ноември 2021 г. възлиза

на 141,72 лева.

От представените от страните пред БРС болнични листи се установява, че на ищеца са издадени болнични листи на 25.10.2021 г., на 04.11.2021 г., на 09.11.2021 г., на 16.11.2021 г. и на 26.11.2021 г. От заключението на вещото лице Джалева по СИЕ пред БРС става ясно, че първични болнични листи са тези, които са издадени на 04.11.2021 г. и на 26.11.2021 г.

С Експертно решение № 0325/04.03.2022 г. на МЗ-НЕЛК е бил отменен и върнат за ново освидетелстване болничен лист № E20212795698 от 04.11.2021 г. С Експертно решение № 1116/22.08.2022 г. на МЗ-НЕЛК е отменен процесния болничен лист, като се потвърждават само четирите дни стационарно лечение от него, а са отменени двадесетте дни за домашно лечение /л.25 от делото на БРС/. Решението на МЗ-НЕЛК било получено с вх. № 10340/31.08.2022 г. в Затвора Бургас, видно от отбелязване в горния десен ъгъл на експертното решение.

На основание чл. 162, ал. 1 КТ, работникът или служителят има право на отпуск поради временна неработоспособност поради общо заболяване, като му се изплаща обезщетение за временна неработоспособност в срокове и размери, определени от отделен закон, а именно по реда на КСО. В случая е установено по делото, че в процесния период между страните е имало служебно правоотношение и че е разрешен от здравните органи по съответния ред отпуск поради временна неработоспособност - видно от представените по делото болнични листи.

На основание чл. 40, ал. 5 от Кодекс за социално осигуряване осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от средно-дневното брутно трудово възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение. Безспорно, четири дни от болничен лист № E20212795698 от 04.11.2021 г. са потвърдени с експертното решение на МЗ-НЕЛК, поради което първите три от тях са за сметка на работодателя ГД "ИН". От заключението на вещото лице Джалева, неоспорено от страните пред съда, безспорно се установява, че първите три дни по болничните листи от 04.11.2021 г. и от 26.11.2021 г., които са първични и са за сметка на работодателя, не са изплатени на служителя, като правно ирелевантни са заявените във въззивната жалба причини, поради които това не е станало. Размерът на дължимото обезщетение за временна нетрудоспособност се установява посредством представената по делото ведомост за заплата за м. ноември 2021 г. и заключението на вещото лице, както се посочи по-горе. Среднодневното брутно трудово възнаграждение на ищеца за м. ноември 2021 г. възлиза на 141,72 лева, като 70 % от същото е 99,20 лева-т.е. 297,60 лева обезщетение за три дни отпуск по болест по всеки един от двата болнични листа. Следователно, претенцията е основателна до размера от 595,20 лева, която сума представлява обезщетение за общо 6 работни дни временната неработоспособност.

С представена от ищеца В. покана до ответника/л.8 от делото на БРС/, входирана на 15.12.2022 г. в Затвор-Бургас, ответникът е поставен в забава. От 15.12.2022 г. до подаване на исковата молба се дължи обезщетение за забава в размер на 3,64 лева, изчислен по реда на чл. 162 ГПК от съда.

По изложените съображения и споделяйки изцяло мотивите, изложени от районния съд, към които препраща на осн. чл. 272 ГПК, обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

При този изход на спора неоснователна е и частната жалба срещу определение № 3146/25.05.2023 г., с което на основание чл. 77 ГПК в тежест на ответника ГДИН е присъдена държавна такса от 100 лева в полза на РС-Бургас и 85,27 лева разноски за експертиза, присъдени в полза на РС-Бургас.

На основание чл. 81 от ГПК съдът следва да се произнесе по въпроса за разноските, като с оглед изхода на спора по делото и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на въззиваемата

страна следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева.

Мотивиран от изложеното Бургаският Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1000 от 11.05.2023г. по гр.д.№ 89/2023г. по описа на РС-Бургас в обжалваната част.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ - гр.София ,с адрес гр. София, бул. „Ген. Н. Столетов“ № 21,да заплати на М. И. В. ЕГН *****, съдебно-деловодни разноски в размер на 400 лева/четиристотин лева/.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____